

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

LA MÀGIA DE PAU RIBA S'ALÇA PER SOBRE DE L'ANOIA FOLK ■ La presència de Pau Riba en la quinzena edició de l'Anoia Folk va despertar l'interès de més seguidors que mai, que van deixar emportar-se per les paraules i cançons de l'artista. El festival anoïenc té bona salut i, com és habitual, el castell de la Pobla de Claramunt va ser un marc incomparable per a la transgressió de Riba, que no va decebre els seus seguidors

Pau Riba és el protagonista absolut d'una nova edició de l'Anoia Folk

► L'artista repassa les lletres i poemes més enginyosos i les seves cançons mítiques

LA TRADICIÓ

Només un sonador d'anís

► Un dels actes característics del festival és el Concurs de Sonadors d'Anís. Enguany, però, només va haver-hi un participant, que, això sí, va estar acompanyat per Pau Riba.

Crònica

MARC MAÑÉ | LA POBLA DE CLARAMUNT

■ Quan un és Pau Riba, pot resultar complicat superar-se contínuament. Es pot ser transgressor després de tota una vida plena de bretolades i bogeries? Aquesta és una pregunta que es podrien haver fet el prop de centenar de persones que van desplaçar-se fins al castell de la Pobla de Claramunt en la quinzena edició de l'Anoia Folk. La resposta és un sí rotund. Un sempre es pot superar i anar un pas més enllà. I més si parlem d'un artista que conserva l'esperit crític que el va donar a conèixer arreu.

Riba va ser el protagonista absolut de l'Anoia Folk, un festival d'estiu atípic i referent a l'Anoia. La mística de l'entorn va motivar l'artista, que no va defraudar els seguidors de tota la vida i va convèncer els incrèduls. Ho va fer amb la proposta *Ribaibal 2*, un espectacle batejat com a multimèdia en què l'artista va repassar la seva producció artística.

MANUEL HIDALGO

Pau Riba en un moment de l'espectacle que va oferir al Castell de la Pobla de Claramunt

Riba va començar l'actuació al costat dels espectadors, a qui va guanyar-se a base de bon humor, lletres i poemes enginyosos i les cançons de tota la vida. *Ribaibal 2* repassa cançons mítiques de *Dioptria* –com ara *L'home estàtic*, del seu millor àlbum–, així com tam-

bé temes dels seus últims treballs. Riba va compartir aquells temes i lletres amb les quals se sent més còmode, sota un prisma transgressor que només Riba pot mantenir tot i el pas dels anys. Perquè Riba es transgressor i ho serà fins que deixi de ser artista.

Riba va combinar les seves lletres amb projeccions multimèdia –un ironisme si considerem que es van realitzar amb un projectador antic, d'aquells que la vida moderna ja ha condemnat a les biblioteques i que li acaba de donar el toc artesanal que completa l'es-

pectacle. Durant la interpretació de *Quins ous*, per exemple, les seves ajudants –Memi i Aina March– van batre un parell d'ous. A continuació, en canvi, van posar tres cargols a sobre el projector i els van animar a caminar. El moment més emotiu, però, va arribar amb la interpretació de *Noia de porcellana*. Al davant de la pantalla es va situar Riba; a l'altra banda, projectant-li l'ombra, una de les seves ajudants, que va dansar els acords d'una de les cançons més impacants de Riba. El resultat, una fusió entre música i dansa que va enamorar els assistents. El públic de la Pobla de Claramunt es va deixar atrapar per la màgia de Riba, que va acabar el seu espectacle barrejant-se amb el públic, tal com ho havia fet a l'inici.

Després de la visita de Pau Riba, l'Anoia Folk va presentar *Anakonda*, un grup de folk que va tancar l'atmosfera màgica del festival amb propostes populars ben elaborades. A primera hora del vespre, el protagonisme va ser per als més petits, que, per tercer any consecutiu, van poder gaudir d'un espectacle infantil, a càrrec d'Àngel Daban.

La metamorfosi de les papallones a través de tres creadores artístiques

► Cris Giménez, Elisabet Salat i Eva Soto, autores d'una mostra col·lectiva a la sala Issim de Solsona

MARTA PICH | SOLSONA

■ Una papallona que emprèn el vol tanca la sèrie de l'exposició *Lepidop 3* que dissabte a la tarda es va inaugurar a la sala Issim de Solsona. Amb la metamorfosi dels lepidòpters com a nexa, des que neixen fins que es converteixen en papallona, les joves artistes Cris Giménez (joies d'autor), Elisabet Salat (pintura) i Eva Soto (teixits i indumentària) han recreat aquest

procés de transformació a través de les seves obres. Tot i que ja havien treballat juntes, és la primera exposició col·lectiva que fan.

Pintura, joies i roba lliguen a la perfecció en un espai que sembla fet a propòsit per a la mostra, donant un aire primaveral a l'entorn. Tan cromàticament com conceptualment, els tres elements de l'exposició lliguen com si es tractés d'una sola obra. I no és casual. Les artistes van treballar en sintonia per aconseguir aquest resultat. A partir de les pintures d'Elisabet Salat, fetes amb tinta sobre paper japonès i llapis, complementades amb collage, Cris Giménez i Eva Soto van començar

a crear les seves peces. Entremig de la desena de quadres de Salat, es poden veure quatre vestits que Soto ha elaborat principalment amb el *shantung* de seda i les gasses sintètiques. Per la seva banda, Giménez ha treballat les seves joies amb gravat sobre plata, creant les ales de les papallones o els fils que formen el capoll.

L'acte d'inauguració va aplegar amics i familiars de les artistes i alguns curiosos, que van poder gaudir de l'exposició amb l'acompanyament musical de Francina Ribas, al piano. *Lepidop 3* es podrà visitar fins al 3 de setembre, de dilluns a dissabte en horari comercial, excepte els dimarts.

MARTA PICH

Les tres artistes entremig de les seves obres, dissabte, a la Sala Issim